

отенъци на недоволството. Запримѣръ, недоволството на гладния се различава отъ недоволството на обидения. Въ първия случай причината за недоволството е физическа, а въ втория — психическа. Нѣкой човѣкъ е обиденъ, понеже окръжаващитѣ не му отдавали нужното уважение и почитъ. Той иска, дето отиде, да го приематъ като царъ: да го поставятъ на златенъ тронъ, слуги да тичатъ около него и да задоволяватъ най-малкитѣ му желанія. Наистина, ако този човѣкъ получи почитъта на хората, ще се задоволи. Значи, недоволството, отъ какъвто характеръ и да е, се превръща въ доволство, когато получи нѣщо равноценно на себе си.

Следователно, желаніята на човѣка, да стане ученъ, богатъ, силенъ, здравъ, могатъ да се реализиратъ и да го задоволятъ, само когато получи срещу тѣхъ нѣщо равноценно. Желаетъ да станешъ ученъ, но срещу това желание трѣбва да поставишъ нѣщо ценно. Ще се запиташъ, защо искашъ да станешъ ученъ. И ако си отговоришъ, че съ знанието искашъ да реализирашъ идеала на душата си, ти си вече доволенъ. Като знаете това, вглеждайте се въ себе си, да разберете, на какво се дължи вашето вътрешно недоволство и какъ можете да го задоволите. Още преди да е изгрѣло слънцето, дайте нѣщо на недоволството си, да не ви безпокои. Дайте му златенъ столъ, да седне на него. Щомъ седне на златния столъ, недоволството ще ка-